

Práce je analýzou a porovnáním zobrazení sametové revoluce v osmi českých prózách: Boučkové Krákorám a Indiánském běhu, Hrabalově Listopadovém uragánu, Klímově Čekání na tmou, čekání na světlo, Třešňakově Klíč je pod rohožkou, Putnově Knize Kraft a Hájičkových Dobrodruzích hlavního proudu. Vybrané texty se liší nejen žánrově (Krákorám a Indiánský běh jsou novely, Listopadový uragán je psán formou dopisu, Čekání na tmou, čekání na světlo a Klíč je pod rohožkou jsou romány, Kniha Kraft je vývojovým románem – ale události následující bezprostředně po demonstraci 17. listopadu jsou popsány formou deníkového záznamu –, Samet a pára představuje reportážní prózu), ale také způsobem prezentace této historické události. Za povšimnutí stojí jak typologie hlavních hrdinů – vlastně jen Putnův hrdina se plně angažoval v revolučním dění -, tak také prostor (hlavním dějištěm je Václavské náměstí, které musí Novák svému americkému publiku představit) nebo čas (u Putny najdeme deníkový záznam, u Třešňáka funguje retrospektiva – o událostech 17. listopadu diskutují hrdinové až den poté). Na základě 20 distinktivních rysů (vnitřní/vnější perspektiva, ironie, patos, hrdina aktivní/pasivní účastník revolučního dění, atd.) jsou ukázány rozdíly a shody.